

ΕΤΟΣ Β'.
ΑΡΙΘ. 15.

ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ, ΜΑΡΤΙΟΣ 1869,

Τιμή ἑτησία, λ. 50
ἡ ἑαστ. φύλ. » 5

Μικροί μου ἀναγνώστα,

Ἐν τῷ ἔκτῳ ἐπέχῳ 760 ἔκτου κεφαλαίου τῶν Παροιμιῶν ἀναγινώσκωμεν, Ὑπαγε πρὸς τὸν μύρμηκα, ὦ ὀκνηρὲ παρατήρησον τὰς ὁδοὺς αὐτοῦ, καὶ γίνου σοφός! (Παροιμ. Ε' 6.) Ὀκνηρὸς, ὡς γνωρίζεις, εἶναι ὁ ἀνὴρ ἢ ἡ γυνὴ, ἢ τὸ παιδίον, τὸ ὁποῖον δὲν ἀγαπᾷ ν' ἀναγινώσκῃ ἢ νὰ κάμῃ καὶ ἐίδος ἐργασίας, ἀλλ' ἀγαπᾷ νὰ κοιμᾶται ἢ νὰ μένῃ ἀργὸν διαρκῶς ὅλην τὴν ἡμέραν. Νομίζεις ὅτι ἐπιλιώθης ποτὲ μετὰ τινος ἐκ τούτων; Ἴδὲ τώρα τί ἡ ἁγία Γραφή λέγει νὰ κάμῃ ὁ ὀκνηρὸς. Προστάζει αὐτὸν νὰ ὑπάγῃ πρὸς τὸν μύρμηκα, καὶ νὰ παρατηρήσῃ τὰς ὁδοὺς αὐτοῦ, τὸ ὁποῖον σημαίνει νὰ θεωρήσῃ καὶ ἴδῃ τί αὐτὸς πράττει. Ἐθεώρησας ποτὲ τοὺς μύρμηκας, δευ ἀνασχολῶνται εἰς τὴν ἐργασίαν των; Τοῦτο θὰ σὲ δώσῃ πολὺ εὐφρασίαν ἀνασχολῶν δι' ἡμῶσαν ὥραν εἰς τινὰ καλοκαιρινὴν ἡμέραν. Εἶς τινὰς τόπους δόνασαι νὰ ἴδῃς μικρὰς μυρμηκοφωλαίας τόσον πλησίον τὴν μίαν εἰς τὴν ἄλλην ὥστε δυσκόλως ἐμπορεῖς νὰ βραδίξῃς χωρὶς νὰ καταπατήσῃς αὐτάς. Καὶ ἐμπορεῖς νὰ εὕρῃς ἄλλους τόπους ἔπου δὲν ὑπάρχουν τόσον πολλαί, ἀλλ' ἔπου αἱ μυρμηκία εἶναι πολὺ μεγαλείτεροι. Εἶναι τόσον μεγάλα ὥστε κατέχουν ἱκανὴν ἔκτασιν ἀλλ' εἶτε μικραὶ εἶτε μεγάλα εἶναι τὰ μικρὰ ταῦτα πλάσματα ἀδιακρίτως ἐργάζονται. Κύβον καὶ παρατήρησον πῶς αὐτὰ ἐργάζονται! Θὰ ἴδῃς ἐν μικρὸν ἔντομον ἔργον πρὸς τὰ ἔμπροσθεν τόσον ταχέως ὅσον δόναται νὰ ὑπάγῃ, μὲ κόκκον ἄμμου εἰς τὸ στόμα τα, τόσον ἴσως μέγαν ὄσῃ εἶναι ἢ κεφαλὴ του. Δὲν σταματᾷ διὰ ν' ἀναπαυθῇ, ἀλλ' ἄμα κομίσῃ τὸν κόκκον του καὶ τὸν ἀναποθέσῃ εἰς τὴν ἀποθήκην τῆς μυρμηκίας, εὐθὺς ἐξέρχεται δι' ἄλλον. Ἐμπορεῖς νὰ παρατηρῇς αὐτὰ ὅλην τὴν ἡμέραν, καὶ οὐδέποτε θὰ τὰ ἴδῃς ὀκνηρά.

Βλέπεις διατί ὁ Θεὸς λέγει πρὸς τὸν ὀκνηρὸν νὰ ὑπάγῃ καὶ νὰ παρατηρήσῃ τοὺς μικροὺς μύρμηκας; Ὅταν ἴδῃ αὐτοὺς τόσον ἐνησχολημένους, νὰ ἐντραπῇ ὅτι αὐτὸς εἶναι ἀργὸς καὶ νὰ μάθῃ νὰ ἦναι σοφὸς καὶ ἐπιμελὴς εἰς ὅτιδήποτε ἐπιχειρῆσεται. Μοὶ φαίνεται δὲ ἀπίθανον, ὅτι αὐτὸς ἠδύνατο νὰ μένῃ τοῦ λοιποῦ ἀργός, ἀφοῦ παρατήρησῃ αὐτοὺς δι' ἄλλῃον. Οἱ μύρμηκες φαίνονται ὅτι εἶναι πολὺ εὐτοχεῖς, καὶ πιστεύω ὅτι τοῦτο συμβαίνει διότι αὐτοὶ ἀνασχολοῦνται πολὺ. Ὁ Θεὸς δὲν ἔθεσέ τινα εἰς τοῦτον τὸν κόσμον διὰ νὰ ἦναι ἀργός. Ἀκόμη καὶ τὰ παιδιά πρέπει νὰ ἐργάζονται. Καὶ αὐτὰ ἔχουν καὶ τι νὰ κάμωσι. Τὸ ἔσω μέρος μῆς μυρμηκίας εἶναι πολὺ περιέργον, ἀλλὰ δὲν εἶναι εὐκόλον νὰ ἐξετάσῃ τις αὐτὴν χωρὶς νὰ καταστρέψῃ ὅλην τὴν ἔργον, τὸ ὁποῖον τὰ μικρὰ ἔντομα τόσον πολὺ ἐκοπίασαν νὰ κάμωσι. Ὑπάρχει ἐν εἶδος μύρμηκος εἰς τὰ θερμὰ κλίματα, τὸ ὁποῖον κτίζει τὰς μυρμηκίας του τόσον ὑψηλάς ὅσον τὸ ἀνάστημα τοῦ ἀνθρώπου οὐχὶ ἀπὸ ἄμμου, ἀλλ' ἀπὸ εἰδός τι ἀργίλου ἔχουσι δὲ αὐτὰ μέγαν ἀριθμὸν κελλίων ἢ χωρισμάτων καὶ πολλὰς περιστροφικὰς εἰσοδοὺς, αἱ ὁποῖαι φέρουσιν ἐκ τοῦ ἐνὸς μέρους πρὸς τὸ ἄλλο. Ὅλον τοῦτο γίνεται, ὡς ἡ Γραφή, λέγει «ἀνευ ἀρχοντος, ἐπιστάτου ἢ κυβερνήτου» οἱ μύρμηκες ἂν καὶ δὲν ἔχουσι τινὰ νὰ διευθύνῃ αὐτοὺς εἰς τὸ νὰ κάμωσι τὸ ἔργον των, ὁ Θεὸς δίδει εἰς αὐτοὺς τοιαύτην εὐφυίαν, ὅποιαν δίδει εἰς τὰς μέλισσας περὶ τὴν κατασκευὴν τῶν κυψελῶν, τὰς ὁποίας τόσον συχνὰ θαυμάζεις. Ἄπαντα τὰ ἔργα τοῦ Θεοῦ εἶναι λίαν θαυμαστά!

— Π ο λ ὶ τ ι μ ὸ ς ἀ ν α κ ἄ λ υ ψ ι ς. Εἰς τὸ Πε-
ροῦ τῆς Νοτίου Ἀμερικῆς ἐνφ' οἱ ἐργάται ἐσκαπτο

Ἐν τῷ τόπῳ, ἔνθα ἔμελλε νὰ κατασκευασθῇ σιδηρό-
μος, ἀνεκάλυψαν πτώμα ἀνθρώπινον, περιτειγμένον
ἐντός σινδόνης χρυσῆς· ὁ διευθυντής τοῦ σιδηροδρό-
μου εἰδοποιήθη ἀμέσως, ἀλλὰ πρὶν φθάσῃ, οἱ ἔργαται
εἶχον διανεμέει μεταξύ των τὸν θησαυρὸν, τοῦ ὁποῖου
τὸ βάρος ἀνέβαινον εἰς τρεῖς περίπου ὀκάδας! Τὸ
πτώμα ἦτο ἀγρίου ἀμερικανοῦ ταρέντος ἀκεῖ πρὸ τῆς
ἀνακαλύψεως τῆς Ἀμερικῆς ὑπὸ τοῦ Κολόμβου!

ΟΦΘΑΛΜΟΣ ΖΩΩΝ.

Πῶς σαρόνεται, πλύνεται κ.τ.λ.

Περίεργος ἐπιγραφή! πῶς νὰ εἰπωσί τινες τῶν
μικρῶν ἀναγνώστων μου. Περίεργος καὶ παράξενος
τῷ ὄντι ἄλλ' ἀκούσατε.

Διὰ νὰ δύναιτο ὁ ἄνθρωπος, ὡς καὶ τὰ τετράποδα
ζῶα, νὰ βλέπῃ καθαρὰ τὰ ἐξωτερικὰ ἀντικείμενα ἐ-
χρειαζέτο νὰ τηρῆται ὁ ὀφθαλμὸς ὑγρὸς καὶ καθαρός.

Πρὸς τὸν σκοπὸν τοῦτον ὁ πῆσσοφος καὶ πανάγα-
θος ἡμῶν Δημιουργὸς ἐπρομήθευσε τὸν ὀφθαλμὸν μὲ
μικρὸν τινα ἀδενίσκον, εἶτε ὄργανον, τὸ ὁποῖον κατα-
σκευάζει καὶ ἐκκρίνει εἶδος τι ῥευστοῦ, δάκρυα καλου-
μένου, τὰ ὁποῖα δάκρυα ἐξαπλοῦνται καθ' ἕνα τὸν
ὀφθαλμὸν, καὶ σαρόνονται ἔπειτα ὑπὸ τῶν βλεφάρων,
τὰ ὁποῖα πρὸς τοῦτο ἀνοίγεται τὸσον συχνά, καὶ
μεταφέρονται πρὸς τὴν ἐσωτερικὴν γωνίαν τοῦ ὀφθαλ-
μοῦ, ὅπου ὑπάρχει σωλὴν ἀνοικτὴς, διὰ τοῦ ὁποῖου κα-
τέρχονται εἰς τὸ ἐσωτερικὸν τῆς ῥινός, καὶ ἐξατμί-
ζονται ἐρχόμενα εἰς ἀερίαν μὲ τὸν ἀέρα, τὴν ὁπίου ἀνα-
πνεύομεν, καὶ ὁ ὁποῖος διερχόμενος διὰ τῆς ῥινός
εἰς τοὺς πνεύμονας θερμαίνεται καὶ οὕτω χρησιμεύει
εἰς τὴν ἐξάτμιν τῶν ἐκεῖθεν καταρροῶντων δακρύων.

Ἐάν δὲν ὑπῆρχον τὰ δάκρυα καὶ τὰ βλέφαρα, θά
ἐβλέπομεν τὰ ἐξωτερικὰ ἀντικείμενα ὅπως μᾶς φαίνον-
ται διὰ κοστᾶζωμεν διὰ ὑαλίου, ἐπὶ τοῦ ὁποῖου ὑπάρ-
χει κόνις.

Ἐκτός τούτου ὁ οὐράνιος ἡμῶν Πατὴρ ἔθεσεν εἰς
τὰ ἄκρα τῶν βλεφάρων πολυαριθμὸς τρίχας, διὰ νὰ
προφυλάττωσι τὸν ὀφθαλμὸν ἀπὸ ἔντομα καὶ ἄλλα
πράγματα, τὰ ὁποῖα ἤθελον νὰ εἰσέλθωσι εἰς αὐτὰ
ἐάν δὲν ἦσαν αἱ τρίχες αὗται· εἰς τὸ ἐσωτερικὸν τῶν
ἄκρων τῶν βλεφάρων ὑπάρχουσι πραεῖτι ἀπειροὶ ἀ-
δενίσκοι, οἱ ὁποῖοι ἐκκρίνουσι ἐλαιώδη τινα οὐσίαν, ἥτις
χρησιμεύει εἰς τὸ νὰ ἐμποδίσῃ τὰ ἄκρα ἀπὸ τοῦ νὰ
ἐρεθίζωνται διὰ τῆς προστριβῆς, καὶ νὰ κρατῆ τὰ δά-
κρυα ἐντός τῶν βλεφάρων.

Ἀκόμη ὁ ἀγαθὸς ἡμῶν Πλάστης ἐπρομήθευσε τὸν
ὀφθαλμὸν μὲ τέσσαρας μικροὺς μυῶνας, διὰ τῶν ὁποί-
ων δύναιτο νὰ κινῆται πρὸς τὰ ἄνω, τὰ κάτω, τὰ δε-
ξιὰ καὶ τὰ ἀριστερά καὶ τριγύρω, καὶ οὕτω μᾶς σώζει

ἀπὸ τὸν κίνδυνον τοῦ νὰ στρέψωμεν τὸ πρόσωπον πρὸς
τὴν διεύθυνσιν, τὴν ὁποίαν θέλομεν.

Ἀλλὰ ταῦτα εἶναι μηδαμινὰ παραβιολόμενα ἢ μὲ τὸν
ἐξάριστον μηχανισμὸν τοῦ βυλβού. Ὅταν θεωρήσῃ τις
τοὺς χιτῶνας, ὑπὸ τῶν ὁποίων περιβάλλεται, τὰ ὑγρά
τὰ ὁποῖα περιέχει, τὴν κρυστάλλινον φακὴν καὶ τὴν
κόρην, διὰ τῶν ὁποίων διέρχεται τὸ φῶς, καὶ τὸ ὀπτι-
κὸν νεῦρον ὁπισθεν ἐξηλωμένον, ἐπὶ τοῦ ὁποῖου σχη-
ματίζεται ἡ εἰκὼν ὄλων τῶν πραγμάτων, τὰ ὁποῖα
βλέπομεν, δὲν δύναιτο εἰμὴ νὰ θαυμάσῃ τὴν σοφίαν
καὶ ἀγαθότητα τοῦ Θεοῦ καὶ νὰ ἦναι εὐγνώμων διὰ
τὸ τόσον ἄρατον καὶ τόσον ἠφέλιμον τοῦτο δῶρὸν αὐτοῦ.

Ἄς μὴ παραξενευθῶσι τὰ παιδιὰ, διὰ ἀκούσωσιν,
ὅτι ἡ μηχανὴ τοῦ φωτογράφου δὲν εἶναι ἄλλο παρὰ
ἀπομίμησις τοῦ ὀφθαλμοῦ. Τὸ ὑαλίον, τὸ ὁποῖον εἶ-
ναι ἐμπροσθεν τῆς μηχανῆς παριστάει τὸν κρυστάλ-
λινον φακὸν, ἡ δὲ ὑαλίνη πλάς, ἐπὶ τῆς ὁποίας σχη-
ματίζεται ἡ μορφή τοῦ ἀνθρώπου, τὸ νεῦρον τῆς ἐρά-
σεως. Ὅτι γίνεται εἰς τὴν μίαν περίστασιν, γίνεται
καὶ εἰς τὴν ἄλλην· ὁ ἄνθρωπος διὰ τοῦ λογικοῦ του ἠ-
φελεῖται ἐκ τῶν ἔργων ὡς καὶ ἐκ τῶν νόμων τοῦ Θεοῦ
εἰς τὸν φυσικὸν κόσμον.

ΚΥΝΕΣ (σκύλοι)

Τὸ γένος τῶν κυνῶν περιλαμβάνει τέσσαρα ἐξωρι-
στά εἶδη· τὸ τῶν καθ' αὐτὸ σκύλων, τὸ τῶν λύκων, τὸ
τῶν θωῶν (σακαλιῶν) καὶ τὸ τῶν ἀλωπέκων. Τὸ εἶδος
τῶν σκύλων εἶναι τὸ σημαντικώτατον διὰ τὸν ἄνθρω-
πον καὶ περὶ τούτου θέλομεν εἰπεῖ ὀλίγα πρὸς διδα-
σκαλίαν τῶν μικρῶν ἀναγνώστων μας. Τὸ εἶδος τῶν
σκύλων ἀποτελεῖται ἐκ τῶν ἀγρίων καὶ τῶν ἡ-

ἄγριος Κυνηγετικὸς κύων.

μέρων. Τῶν ἀγρίων σκύλων ὑπάρχουσι τρεῖς πα-
ραλλαγαί, δύο τῶν ὁποίων βλέπει ὁ ἀναγνώστης εἰς τὰς
προκειμένας εἰκονογραφίας. Ἀμφότεροι, ὅτι Κυνη-
γετικὸς καὶ ὁ Ὄτακίων εἶναι αὐτόχθονες
τῆς Νοτίου Ἀφρικῆς καὶ ζῶσι πάντοτε ἀγεληδόν. Ἡ

πρώτη μάλιστα παραλλαγή, ὁ κυνηγητικός κύων εἶναι τόσοσιν τολμηρὸς καὶ ἰσχυρὸς, ὥστε ἐπιπίπτει ἀφόβως ὄχι μόνον κατὰ ποιμνίων, ἀλλὰ καὶ κατὰ κτηνῶν καὶ ἱππων, ἐπιφέρων μεγάλας καταστροφάς. Εἰς τὰς Ἀνατολικὰς Ἰνδίας ὑπάρχει καὶ τρίτη παραλλαγή τοῦ ἀγρίου σκύλου, ἧς ἡ ζῆ καὶ αὐτὴ ἀγεληδὸν καὶ προσβάλλει ἀφόβως πάντα τὰ ζῶα οὐδ' αὐτῶν τῶν τίγρεων καὶ λεόντων ἐξαιρουμένων.

Τῶν ἀγρίων ἔχουσιν ἀναριθμήτους σχεδὸν παραλλαγὰς· αἱ κυριώτεραι ὅμως τούτων εἶναι ὁ κύων τοῦ Θιβέτι ὁ κυνηγητικός (ὁ κοινῶς λεγόμενος λαγωνικός) ὁ τῆς Ἀμερικῆς (τῆς Νέας Γῆς) Ὁ ταυρόσκυλος, ὁ ποιμενικός ἡμίαντα ὁ βρόσκυλος καὶ ἄλλαι μικρότεροι καὶ ποικιλοτέραι παραλλαγαι, τὰς ὁποίας συντομίας χάριν δὲν ἀναφέρωμεν.

Ἰσοζυγία.

Ἐξ ὧν τῶν ζῶων, ὅσα ὁ Θεὸς ἐπλασε πρὸς χρῆσιν τοῦ ἀνθρώπου ὁ κύων φαίνεται ὁ πιστότερος καὶ μᾶλλον ἀχώριστος αὐτοῦ σύντροφος. Ἐάν τὰ στενὰ ὄρια τῆς ἐφημερίδος τῶν Παίδων ἐπέτρεπον, ἠδυνάμεθα νὰ ἱστορήσωμεν πολλὰ ὠραία ἀνέκδοτα τῆς πίστεως καὶ θυμασιφίας τοῦ εὐγενοῦς τούτου ζώου, τὸ ὅποιον τοσοῦτον ἀφοσιῶνται πολλὰκις εἰς τὸν κύριόν του, ὥστε ἀποθνήσκοντες τούτου, ἀρνεῖται πᾶσαν τροφήν προτιμῶν ν' ἀποθάνῃ μᾶλλον παρὰ νὰ τεθῆ ὑπὸ τὴν κηδεμονίαν ἄλλου. Καὶ ὅμως πόσον ἀγροίκως καὶ ἀσπλάγγως μεταχειρίζονται πολλοὶ καὶ μάλιστα παιδῶν τὸν πιστὸν τούτον σύντροφον τοῦ ἀνθρώπου, δέροντες καὶ διαφοροτρόπως βασανίζοντες αὐτόν, ἐνῶ βί' ἡπίας μεταχειρίσεως δύνανται νὰ τὸν διδάξωσι νὰ κάμῃ πολλὰ πράγματα, τὰ ὅποια εἶναι ἀειθαύματα! Ἱστορεῖται δια σκύλου τις εἶχε διδασθῆ νὰ συνοδεύῃ τὰ ζῶα τοῦ κυρίου του εἰς τὴν βοσκὴν, καὶ ἀφοῦ τὰ ὠδήγει ὀπίσω εἰς τὴν οἰκίαν, νὰ λαμβάνῃ τὸ ἀγγεῖον ν' ἀντλή ὕδωρ ἐκ τοῦ πηγαδίου, νὰ τὰ ποτίῃ, νὰ τὰ ὀδηγῇ κατόπιν εἰς τὸν σταυλὸν των, νὰ τοῖς θέτῃ τὴν ἀνάλογον ἐκάστην τροφήν καὶ νὰ ἐξέρχεται κλειῶν κατόπιν αὐτοῦ τὴν θύραν!

— Ἐπὶ τῆς βασιλείας Ἑρρίκου τοῦ 3ου βασιλέως τῆς Γαλλίας (1575 μ. Χ.) ἦσαν εἰς τὰ Παρίσια μόνον τρεῖς ἄμαξαι, δύο ἐκ τῶν ὁποίων ἀνῆλθον εἰς τὸν βασιλέα ἠδὴ εὕρισκονται εἰς ἐνέργειαν ὑπὲρ τὰ 800 λεωφορεῖα, ἧτοι ἄμαξαι διὰ τὸν λαόν, διατρέχουσαι ἐκάστη ὠρισμένως ὁδού· ἐκείς δὲ τούτων ὑπάρχουσιν ἄπειροι δειροχοὶ καὶ τετράτροχοι ἄμαξαι, αἱ ὁποῖαι εἶναι τοιοῦτοτρόπως τοποθετημέναι ὑπὸ τῆς ἀτυνομίας καθ' ἑλλην τὴν πόλιν, ὥστε ἐμπορεῖ τις νὰ ἀγωγιάσῃ μίαν εἰς πᾶσαν ὥραν τῆς ἡμέρας καὶ πᾶν μέρος τῆς πόλεως.

— Ὅτε πρό τινων ἐτῶν ἕνεκα τῆς ἀσθενείας τῶν αταρυλλῶν αἱ ἄμπελοι πανταχοῦ τῆς Ἰταλίας ἤρχισαν νὰ καταστρέφονται, ὁ ἀρχιεπίσκοπος τῆς Τοσκάνης, κυβερνωμένης τότε ὑπὸ τοῦ Μεγάλου Δουκὸς, συνέθεσε διαφόρους προσευχὰς πρὸς τὸν Πατριάρχην Νῶε, ὅπως ἕνεκα τῆς σχέσεως αὐτοῦ μετὰ τὴν καλλιέργειαν τῆς ἀμπέλου, εὐδοκῆσῃ νὰ θεραπεύσῃ τὴν ἀσθενείαν των!

— Ἐξ ἕως ἐσχάτων ἐν τινὶ πόλει τῆς Νέας Ἀγγλίας κοράσιον τυφλὸν, κωφὸν καὶ βωθὸν, ἔχον προσεῖ τὴν δεξιὰν χεῖρα παράλυτον· ἀλλ' ὅμως τὸ κοράσιον ἐκεῖνο ἐδυνήθη νὰ μάθῃ νὰ γράψῃ καὶ ἀναγνώσκῃ, νὰ ῥάπτῃ καὶ νὰ διακρίνῃ τὰ χρώματα διὰ μόνης τῆς ἀφῆς τῆς ἀριστερῆς χειρὸς! Ὅποια θαυμαστὰ πράγματα δὲν κατορθώνει ἡ ἐπιμονὴ τοῦ ἀνθρώπου συνοδευομένη ὑπὸ χριστιανικῆς ἀγάπης!

— Ἐπιστήμων σκύλος. Ὁ περιφημὸς μετεωρολόγος τῆς ἀνταρκτῆς Νέας Ἰρλάνδης πόλεως Βρούκλον εἶχε σκύλον, τὸν ὅποιον εἶχε διδάξει νὰ τὸν ἐξυπνῇ καθ' ἐκάστην ὥραν τῆς νυκτός, εὐθὺς ἀφοῦ ἤκουε τὴν ἀρὰλῆγον σημεῖον, διὰ νὰ καταγράψῃ τὰς σημειώσεις τοῦ βαρομέτρου καὶ θερμομέτρου!

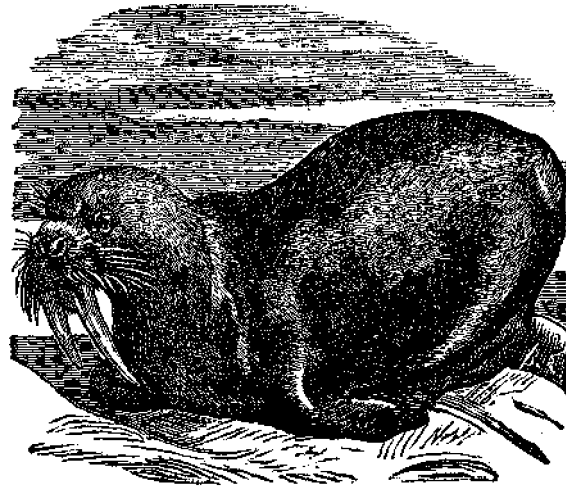
— Τὸ ἐπόμενον ἀνέκδοτον τοῦ Πρώτου ὑπουργοῦ τῆς Ἐκπαιδεύσεως συνοισώμεν εἰς τὴν ἡμέτερον ὑπουργὸν τῆς Παιδείας. «Ἰπερθέτην εἰς τὸν Θεόν, — ἔλεγεν ὁ εὐσεβὴς ἐκεῖνος ἀνὴρ, — ὅτι θὰ θεωρῶ πᾶν χωρικόπολον ὡς δὲν, τὸ ὅποιον ἠδύνατο νὰ παρουσιάσῃ ἐναντίον μου πρὸς τὸν Θεόν, ἐάν δὲν ἐφρόντιζον νὰ τῷ παρέξω τὴν καλλίστην δυνατὴν ἐκπαίδευσιν τὴν ἀμόλυσαν εἰς λογικὸν δὲν καὶ χριστιανόν.»

Ὅταν οἱ ὑπουργοὶ τῆς Ἑλλάδος φθάσωσιν εἰς ταύτην θέσιν ὥστε νὰ αἰσθάνωνται τὴν ὁποίαν ὁ τῆς Πρωσίας ἡθάνετο εὐθύνην τῆς ὀφλητῆς αὐτοῦ θέσεως, τότε, καὶ μόνον τότε θὰ ἴδωμεν καὶ ἐν Ἑλλάδι τὰ τῆς παιδείας κἄλλιον ἢ σήμερον διεπόμενα.

— Εἰς τὴν ἀγανῆ ἔκτασιν τοῦ οὐρανοῦ ὑπάρχουσιν ἀστέρες, οἱ ὅποιοι ἀπέχουσι τόσοσιν ἀπὸ τῆς γῆς, ὥστε

τὸ φῶς των, ἂν καὶ ἔτρεχε 12 ἑκατομμύρια μιλίων καθ' ἑκάστον λεπτὸν τῆς ὥρας, ἐχρειάσθη μολοντοῦτο νὰ φθάσῃ εἰς τὴν γῆν 8 ἑκατομμύρια καὶ 500 χιλιάδας ἐτῶν! Καὶ ὅμως ὁ Θεὸς ἦτο ἐκεῖ!

— **Θάλασσα ἀποέηρανθεῖσα.** Εἰς τὸ βόρειον μέρος τῆς ἀρχαίας Ὀλλανδίας διήρχε τὸ πάλαι θάλασσα, ὀνομαζομένη Χάρλεμ τὴν θάλασσαν ταύτην οἱ φιλόπονοι Ὀλλανδοὶ ἀπέηραν ἐκτὸς 15 ἐτῶν ἀπὸ τοῦ 1809—1855 μὲ δαπάνην 34000, ταλλήρων. Ἡ θάλασσα αὕτη περιέχει ἤδη περὶ τὰς 200 χιλιάδας στρέμματα καλλιεργησίου γῆς, ἧς τρέφει περὶ τὰς 100,900 ἀνθρώπων! Τί δὲν κάμνει ἡ φιλεργία μεθ' ὀπομονῆς! Ἐνθ' ἡ ἀργία μεταβάλλει καὶ αὐτὰς τὰς ὠραιότητας πεδιάδας εἰς βάλτους!

ΟΥΑΛΡΟΣ.

Ὅπως ὀνομάζεται τὸ ζῶον, τὸ ὁποῖον παριστᾷ ἡ προκειμένη εἰκονογραφία, καὶ τὸ ὁποῖον, ὡς βλέπει, ὁ ἀναγνώστης ἔχει μεγάλην ὁμοιότητα μὲ τὴν κοινὴν φάκην, τὸ ζῶον τοῦτο εὐρίσκεται εἰς μεγάλας ἀγέλας εἰς τὰς θαλάσσας τῶν βορείων κατεψηγμένων ζωνῶν, ὅπου ἡ γῆ καὶ τὸ πάχος εἶναι διηλεκτὴ καὶ τρέφεται ἀποκλειστικῶς ἀπὸ θαλάσσια φυτὰ καὶ τὰ κογχύλια, τὰ ὁποῖα ἐπικυλῶνται ἐπ' αὐτά.

Ὁ Οὐάλρος εἶναι ζῶον μέγα, 12—15 ποδῶν τὸ μῆκος καὶ 20 ποδῶν τὴν περιφέρειαν καὶ ζυγίζει πολλάκις ὑπὲρ τὰς 800 ὀκάδας! Τὸ δέρμα του εἶναι δύο δακτύλων παχὺ καὶ τόσον σκληρὸν, ὥστε δυσκόλως διαπερᾶται ὑπὸ τῶν τριανῶν (καμακίων) τὰ ὁποῖα μεταχειρίζονται κατ' αὐτοῦ οἱ κυνηγοὶ ἔχει δὲ ἐκτὸς τούτου καὶ δύο μεγάλους χαυλιόδοντας, ἢ κυνόδοντας, οἱ ὁποῖοι, ὡς φαίνονται ἐν τῇ εἰκονογραφίᾳ, κατέρχονται ἀπὸ τῆς ἄνω σιαγῶνος καὶ εἶναι πολλάκις περὶ τοὺς δύο πόδας μακροὶ, κωνικοὶ καὶ ὀξεῖς πρὸς τὸ ἄκρον, καὶ τοὺς ὁποῖους μεταχειρίζεται ἄχι μόνον

ὡς δόλον ἀμυντικὸν καὶ ἐπιθετικὸν, ἀλλὰ καὶ ὡς βοηθῆμα ὅταν ἀναρρυχᾶται ἐπὶ τοῦ πάγου, ἢ θέλει νὰ δεύσῃ ἐπὶ τῆς ἐρηᾶς. Ὁ Οὐάλρος ἔχει, ἐκτὸς τοῦ ἀνθρώπου, πολλοὺς ἄλλους ἐχθροὺς, ὡς λ. χ. τὴν πολικὴν Ἄρκτον καὶ τοὺς σαρκιφάγους ἰχθύς, κατὰ τῶν ὁποίων μεταχειρίζεται τοὺς χαυλιόδοντας μὲ πολλὴν ἐπιδεξιότητα καὶ ἀποτελεσματικῶς. Συνήθως ἀγαπᾷ νὰ κοιμᾶται ἐξαπλούμενος ἐπὶ τοῦ πάγου, πρὸς ἐξασφάλισιν δὲ ἀπὸ πάσης αἰφνιδίου προσβολῆς, θέτει φύλακας, ὅστινες εἰδοποιοῦσι τοὺς κοιμωμένους περὶ τοῦ ἐπιχειμένου κινδύνου δι' ὀξείας κραυγῆς, ὑπὸ τῆς ὁποίας ἀφυπνιζόμενοι χώνονται εἰς τὰς τρύπας των, ἢ, ὅταν δὲν προφθάσῃ νὰ κάμωσι τοῦτο, ἐτοιμάζονται πρὸς μάχην, ἧς τότε εἶναι πεισματώδης, εἴτε ἀνθρώπος εἶναι εἴτε ζῶον ὁ ἐχθρὸς.

Τὸν Οὐάλρον κυνηγᾷ ὁ ἀνθρώπος διὰ τὴν σάρκα του, ἧς χρησιμεύει πρὸς τροφήν του, διὰ τὸ ἔλαιον τὸ ὁποῖον προμηθεύεται ἐκ τοῦ πάγου του καὶ τὸ ὁποῖον τῷ χρησιμεύει πρὸς φωτισμὸν καὶ θερμασίαν, διὰ τὸ δέρμα του, τὸ ὁποῖον μεταχειρίζεται πρὸς κατασκευὴν ἐλκύθρων καὶ λέμβων, καὶ διὰ τοὺς χαυλιόδοντας, οἱ ὁποῖοι θεωροῦνται ὡς οἱ κάλλιστοι τῶν ἑλεφαντωδόντων.

Ὅπως ἡ θεία πρόνοια ἐπρομηθεύσασα τροφήν, φωτισμὸν, θερμασίαν καὶ πολλὰ ἄλλα ἀναγκαῖα πρὸς ὑπαρξίν καὶ εὐζωίαν τῶν κατοίκων τῶν παγωμένων ἐκείνων χωρῶν, εἰς τὰς ὁποίας οὔτε φυτὰ, οὔτε ζῶα ἄλλα ἐκ τῶν χρησίμων εἰς τὸν ἀνθρώπον δύνανται νὰ ζήσωσι.

Τὸ ἐπισκευαζόμενον ὠρολόγιον.

«Λοιπὸν, Σάρα, ἀπὸ σήμερον πρέπει νὰ προσπαθήσῃς νὰ γείνης καλὴν κοράσιον.

— Ἄλλὰ, πάτερ, ἐπροσπάθησα, ἀλλ' ἐπὶ ματαιότητι καὶ εἶναι περιττὸν νὰ ξαναδοκιμάσω.

— Δὲν πρέπει νὰ ἠμιλῆς ὅτιω τέκνον μου. Ἐλησμώνησας τὸ παλαιὸν μὰς ὠρολόγιον; ποσῶς ἐπήγαινεν ἔμπροσ; καὶ ὅπως καὶ σὺ μὲ ἐσομδιόλυσες; νὰ ἀγοράσῃς νέον; Δύνανται νὰ μὲ εἴπῃς τί τοῦ ἔκαμα; διότι τώρα πηγαίνει πολὺ καλά.

— Ἀνεέωσας τὸ ἐλατήριον καὶ ἐκαθάρισας τὸ πρόσωπον, τοὺς δείκτας καὶ τοὺς τροχοὺς ἐκ τῆς κίνεως; τὸ ἔβαλες ἔπειτα νὰ πηγαίνῃ καὶ τὸ διευθύνεις πᾶσαν ἡμέραν ἕως ὅς ἐπέτυχες; νὰ τὸ κάμῃς νὰ δεκνύῃ τὴν ὥραν ὀρθῶς.

— Κάλλιστα! τὸ αὐτὸ πράξον καὶ σὺ μὲ τὴν πονηρὰν καρδίαν σου. Κάμῃς νέας ἀποφάσεις καὶ δεξήθητι ὥστε νὰ δύνανται νὰ τὰς φυλάτῃς καὶ νὰ τὰς ἐκτελέῃς. Παρακάλεε τὸν Θεὸν νὰ καθάρισῃ τὴν καρδίαν σου ἀπὸ πάντα κακὸν διαλογισμὸν καὶ αἰσθημα καὶ νὰ τὴν πληρώσῃ μὲ ὅ,τι εἶναι καλὸν καὶ ἅγιον. Ἠρόσασε τοὺς περρασμοὺς, ἀπὸ τοὺς ὁποῖους περικυκλόνεσαι καὶ διευθέτει τὴν διαγωγὴν σου κατὰ τὰ παραγγέλματα τῆς Ἰραφῆς, καὶ ἔσο βεβαία, ὅτι θὰ ζήτης ὀρθῶς καὶ θὰ ἔχῃς πλουσίαν τὴν ἀνταμοιβήν.